

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 78. An conditio filii dirimat: & quid dicendum sit, si Matrimonium
ineatur insciis vel invitis parentibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

validè, quia re ipsa incumbit ei servitus, quæ ignoratur, *Sot. Gabr. Avers. §. Quarto.*

§. 8. Qui ignorans ducit servam, actualiter 567. ita affectus, ut ducere velit, quamvis sit serva, ducit validè: E contra, si tantum habitualiter ita comparatus sit, ut voliturus esset ducere, quamvis sciret esse servam, ducit invalidè, quia non habet consensum de præsentì, sed tantum habiturus fuisset, si scivisset esse talem. V. n. 551.

§. 9. Si liber duxerit servam, putans libe- 568. ram, & hæc fiat libera illo incscio, ac propterea non ponente novum consensum, quamvis pergit illam habere ut conjugem, non ideo validatur Matrimonium, quia tantum agit ex vi primi consensûs invalidi, uti intelligetur ex d. conditio à n. 813. docentque communiter omnes *Sench. l. 2. d. 36. & Avers. §. Nonò contra An- gel. & alios.* Si tamen post cognitam etiam actua- lem adhuc servitutem habeat velut conjugem, ponit novum consensum, & ratificat Ma- trimonium, *Cap. 2. & ult. De conjug. servor.*

Q. 78. An conditio filii dirimat, & quid dicendum 569. si Matrimonium in eatur incscis vel invitis parenti- bus. *Re. S. Basil. apud Arcud. l. 7. c. 2.* putavit conditionem filii dirimere, si parentes sint in- iuri; & hoc videtur habere fundamentum in utroque Jure, nam ita habetur *Can. Aliter 30. q. 1. Can. Honorantur. & Can. Non omnis 32. q. 2.* Pa- trona consensus desideratur in nuptiis, nec sine eo legiti- me nuptiæ habeantur, juxta illud *Evaristi Papæ: ali- ter non sit legitimum, conjugium, nisi à parentibus tra- ctatur. L. 2. ff. De ritu nuptiarum.* Nuptiæ consiste- re non possunt, nisi consentiant omnes, id est, qui coeunt, etiamque in potestate sunt. Idem habetur *L. 9. 10. ibid.* Etiam *Luth. Bucer. Erasim. apud Bellarm. De*

II
O
mor.
audii
Crox
VIII

Matr. c. 19. dixerunt, Matrimonia prolium inita sine consensu Parentum, vel irrita esse, vel saltem per parentes irritari posse. Sed oppositum nunc certum est ex *Trid.* sess. 24. De ref. Matr. c. 1. ubi ait, eos *S. Synodus anathemate damnat...* qui falso affirmant Matrimonia à filiis-familias sine consensu Parentum contracta, irrita esse, & Parentes irrita vel irrita facere posse; docentque *S. Th.* 2. 2. q. 104. art. 5. & nunc Canonistæ ac Theologi omnes cum *Delb.* c. 8. dub. 10. f. 9. *Pignat.* tom. 4. conf. 147. *Avers.* q. 3. f. 7. *Kugler* à n. 131. & 574. ubi à n. 576. solvit argumenta contraria. Notant etiam rectè *Bellarmin.* & *Arcud.* c. 4. id jam fuisse in antiqua lege, nam *Esau Gen.* 26. & 28. duxit uxores sine voluntate parentum; *Jacob Gen.* 29. & 30. duxit sine scitu parentum; similiter *Tobias c.* 7., nec ideo reprehensi sunt, hinc dicendum est Canones antiquos & leges istas pro nunc esse à *Trid.* emendatas.

570. §. 2. Rectè docet cum communi *Avers.* q. 4. f. 5. contra *Sor. Nav.* & alios, filium non teneri obedire parenti imperanti certum Matrimonium, hinc quamvis doceant *Gutt. Barb. Fagund.* & alii filium, & præcipuè filiam, peccare mortaliter contrahendo contra voluntatem & consensum parentum, quia horum cura & potestas postulat, ut proles in re tam gravi nihil determinent contra eorum voluntatem, oppositum tamen tenent *S. Th.* 2. 2. q. 10. & 104. a. 5. *Tolet.* *Henriq. Sanch.* l. 4. d. 23. n. 10. *Burgh.* cent. 3. cal. 55. *Krim.* à n. 132. quia circa electionem perpetui statûs, sustentationem proprii corporis, prolium generationem, quisque censetur esse sui juris, & ideo *S. Bonav.* in 4. dist. 29. q. 3. n. 16. ait: *per præceptum non potest pater ad contrahendum*

hac vel illa filium obligare. Attamen Delb. & A-
 adhuc distinguunt, & dicunt, si parentes im-
 pedire velint ab omni Matrimonio, non teneri
 obedire cum periculo incontinentiæ, juxta il-
 lud. 1. ad Corinth. 7. v. 9. melius est nubere, quam
 non: Si impedire velint à certo Matrimonio, ad
 quod filius vel filia propendet, expendendas esse
 ex utraque parte rationes, & si parentum ratio-
 nes justæ sint, teneri obedire; si nullius sint mo-
 menti, non teneri. Denique si parentes induce-
 re velint ad certum Matrimonium, à quo ab-
 horrent, non teneri obedire. Addunt tamen
 communiter omnes cum Sanch. teneri exquirere
 consilium parentum, si commodè fieri possit, &
 non prævideant impedituros, quamvis. Spor. n.
 putet non peccaturos graviter, si etiam hoc
 negligant. Deinde tenent etiam communiter
 omnes cum Tolet, Sanch. Burgh. suprà, etiam tene-
 ri sequi consilium parentum, si multum referat
 cum tali contrahere, v. g. ad tollendas graves
 inimicitias, pietas enim tum obligat, per se lo-
 quendo, ut tollant talem necessitatem gravem
 parentum: & eadem ferme habet cum aliis Bu-
 rgh. relatus l. 3. p. 1. n. 692. Quòd si ex tali Ma-
 trimonio scandala, aliàque mala prudenter ti-
 merentur, rectè dicit Delb. num. 43. sine peccato
 contrahi non posse, sed tanquam repugnans
 caritati & pietati, imploratà etiam Judicis au-
 thoritate esse impediendum, quia in malis promif-
 sionibus non expedit servari, Reg. 69. Juris in 6.
 Denique notandum, quòd in Gallia, & quibus-
 dam aliis locis Matrimonia contracta contra
 voluntatem parentum censeantur irrita quoad
 effectus aliquos civiles.

§. 3. Non ideo potest exheredari proles, quòd 571.

A a 3

ineat

II.
 O. I.
 mor.
 audii
 Croix
 VIII

ineat Matrimonium etiam cum inæquali contra positivam voluntatem parentum, uti cum aliis plurimis docent *Sanch.* l. 4. d. 25. *Laym. Diana,* Gob. t. 10. n. 108. *Dicaft.* De iust. t. 19. n. 393. *Less.* in auct. v. *Matrimonium* cas. 20. neque oppositum ullâ lege vel consuetudine induci potest, nisi accedat aliquis consensus Ecclesiæ, secundum dicta à n. 517. *Delb.* c. 8. d. 19. f. 2. & seqq. Ratio est, quia Jure naturali non potest ideo exheredari, nisi hic parentum voluntatem teneatur sequi, quod secundum dicta non tenetur. Jure autem positivo tum tantum potest exheredari, si adsit una ex his causis ingratitudinis, quas recenset *Authent.*: *Ut cum,* De appellatione, *Collat.* 8. §. *Aliud quoque capitulum;* 1. Si parentibus manus intulerit. 2. Si per se & directè gravem & inhonestam injuriam eis ingesserit. 3. Si accusaverit in criminalibus, quæ non sunt contra Principem vel Remp. 4. Si ut maleficus cum maleficis versetur. 5. Si tentaverit infidiari vitæ parentum. 6. Si commiscuerit se novercæ suæ vel concubinæ Patris. 7. Si per delationem gravia dispendia causârit parenti. 8. Si pro parente captivo noluerit fidesubere. 9. Si impediverit, ne parentes conderent testamentum. 10. Si arenarium vel mimum pergat agere, cum parentes ejus professionis non sint. 11. Si filia vel neptis viginti quinque annis minor rejectâ oblatione mariti vel dotis elegerit vitam luxuriosam. 12. Si parentem factum furiosum neglexerit. 13. Si non festinaverit redimere captivum. Quamvis autem ducat imparem contra voluntatem parentum, non ideo committit casum ingratitudinis ob unam ex his causis, ergo. Videri potest *Krim.* à n. 488. Puta-

Putavit quidem *Fachin.* posse exhæredari prolem ex similibus vel majoribus causis, quàm hærent, sed rectè contradicit *Krim.* à nu. 496. quia Jus expressè restringit potestatem exhæredandi ad has tantùm causas: sicuti privationem asyli restrinxit *Greg. XVI.* ad illa tantùm 8. crimina, quæ recensui l. 4. n. 1394. ideòque ad alia etiam majora extendi non debet. Putat tamen *Molina* d. 176. posse Remp. condere legem, secundum quam talis proles exhæredari posset in certis casibus, nempe illis, quibus in hoc negotio teneatur sequi consilium parentum. V. *Kugler* à n. 695.

§. 4. Si proles petito consilio parentum, contra horum voluntatem ineat Matrimonium, non ideo potest ei negari dos, communis cum *Sanob.* l. 4. d. 26. à n. 16. *Gob.* n. 110. *Krim.* à n. 400. Ratio est, quia volenti nubere debetur dos, tum ad alimenta, & sustinenda onera Matrimonii, tum etiam, ne mulier indotata spernetur à viro, uti habetur in Jure apud *Krim.* n. 400. nullum autem Jus dicit; prolem ob adductam causam posse privari dote: Imò licet nupter indigno, non ideo posset privari alimentis necessariis, L. 5. §. *Si vel parens.* ff. De liberis agnatis. Dos autem & alimenta æquiparantur in Jure. Porro ille solus censetur accipere indignum, ex quo redundat dedecus in familiam, vel infamia in accipientem. Vide *Krimmer* n. 503. & *Kugler* à n. 139.

Q. 79. Quid addendum sit circa impedimentum vocat. §. 1. Deus permittit Sacerdotibus & Levitis antiqui testamenti Matrimonium, ejusque nullum, saltem extra annum suæ vicis five defertionis, cum enim non fierent Sacerdotes aut Levitæ, nisi è tribu Levi & domo Aaronis, ne